Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2025)0254

FN's klimakonference 2025 i Belém, Brasilien (COP30)

Europa-Parlamentets beslutning af 23. oktober 2025 om FN's klimakonference 2025 i Belém, Brasilien (COP30) (2025/2666(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og den dertil hørende Kyotoprotokol,

– der henviser til den aftale, der blev vedtaget på den 21. partskonference under UNFCCC (COP21) i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen),

– der henviser til den 29. partskonference under UNFCCC (COP29), den 19. samling i partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen (CMP 19), den sjette samling i partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen (CMA 6), og til Glasgowklimaaftalen, der blev vedtaget på den 26. partskonference under UNFCCC (COP26) i Glasgow den 13. november 2021,

– der henviser til den aftale, der blev indgået på den 27. partskonference under UNFCCC (COP27) om at oprette en særlig fond for tab og skader, til nedsættelsen på den 28. partskonference under UNFCCC (COP28) af et overgangsudvalg om operationalisering af de nye finansieringsordninger for reaktion på tab og skader og til Santiago-netværket for tab og skader,

– der henviser til sin beslutning af 14. november 2024 om FN's klimakonference 2024 i Baku, Aserbajdsjan (COP29)[1],

– der henviser til den aftale, der blev indgået på COP29 om det nye kollektive kvantificerede mål (NCQG) for klimafinansiering, og målet om at tredoble finansieringen til udviklingslandene til 300 mia. USD om året senest i 2035 og sikre en indsats fra alle aktører for at

[1] EUT C, C/2025/808, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/808/oj.

samarbejde om at øge finansieringen til udviklingslande fra offentlige og private kilder til 1,3 billioner USD om året senest i 2035,

– der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og verdensmålene for bæredygtig udvikling,

– der henviser til sin beslutning af 9. juli 2025 om gennemførelse og opfyldelse af verdensmålene for bæredygtig udvikling med henblik på Politisk Forum på Højt Niveau 2025[2],

– der henviser til særrapporten fra 2018 fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) om virkningerne af den globale opvarmning på 1,5 °C over det førindustrielle niveau, dets særrapport om klimaændringer og landområder, dets særrapport om havet og kryosfæren i et klima i forandring og dets sjette vurderingsrapport (AR6),

– der henviser til UNFCCC's sammenfattende rapport af 28. oktober 2024 om de nationalt bestemte bidrag (NDC) i henhold til Parisaftalen,

– der henviser til rapporten af 19. marts 2025 fra Den Meteorologiske Verdensorganisation (WMO) om det globale klimas tilstand i 2024,

– der henviser til rapporten af 15. april 2025 fra Copernicus-klimaændringstjenesten og WMO om den europæiske klimatilstand i 2024,

– der henviser til De Forenede Nationers Miljøprograms (UNEP's) rapport af 24. oktober 2024 om emissionskløften i 2024,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen "Den europæiske grønne pagt" (COM(2019)0640),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. februar 2025 med titlen "Aftalen om ren industri: En fælles køreplan for dekarbonisering og konkurrenceevne" (COM(2025)0085),

– der henviser til den EU-lovgivning, der udmønter Unionens mål om at reducere nettoemissionerne med mindst 55 % senest i 2030 i forhold til 1990-niveauet og i retning af at nå EU's bindende mål om klimaneutralitet senest i 2050 (Fit for 55-pakken) i konkrete, tværsektorielle politiktiltag,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591 af 6. april 2022 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030[3] samt Det Europæiske Miljøagenturs

---

2 Vedtagne tekster, P10_TA(2025)0159.

3 EUT L 114 af 12.4.2022, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/591/oj.

overvågningsrapport af 20. februar 2025 om fremskridt hen imod målene for det 8. miljøhandlingsprogram og Kommissionens midtvejsevaluering af 13. marts 2024 af det 8. miljøhandlingsprogram (COM(2024)0123),

– der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen[4],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. februar 2024 med titlen "Sikring af vores fremtid – Europas klimamål for 2040 og vej til klimaneutralitet senest i 2050 i et bæredygtigt, retfærdigt og velstående samfund" (COM(2024)0063),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. marts 2024 med titlen "Håndtering af klimarisici – beskyttelse af mennesker og velstand" (COM(2024)0091),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. maj 2025 med titlen "EU-dækkende vurdering af de endelige ajourførte nationale energi- og klimaplaner – Opfyldelse af Unionens energi- og klimamål for 2030" (COM(2025)0274),

– der henviser til rapporten af 11. marts 2024 fra Det Europæiske Miljøagentur om europæisk klimarisikovurdering,

– der henviser til rapporten af 15. juni 2023 fra Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer om fastlæggelse af et EU-dækkende 2040-klimamål og et drivhusgasbudget for 2030-2050,

– der henviser til rapporten af 2. juni 2025 fra Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer om videnskabelig rådgivning til ændring af den europæiske klimalov – fastsættelse af klimamål for at styrke EU's strategiske prioriteter,

– der henviser til den fælles meddelelse af 28. juni 2023 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen "Nye perspektiver på sammenhængen mellem klima og sikkerhed: Håndtering af klimaændringernes og miljøforringelsens indvirkning på fred, sikkerhed og forsvar" (JOIN(2023)0019) og det fælles arbejdsdokument af 17. februar 2025 fra Kommissionens tjenestegrene og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om fremskridtsrapporten for gennemførelsen af den fælles meddelelse om nye perspektiver på sammenhængen mellem klima og sikkerhed (SWD(2025)0049),

– der henviser til Global Framework on Chemicals – For a Planet Free of Harm from Chemicals and Waste, vedtaget under den femte internationale konference om kemikalieforvaltning, der

---

4 EUT C 232 af 16.6.2021, s. 28.

organiseredes af FN's Miljøprogram i september 2023,

– der henviser til den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet, som blev vedtaget på det 15. møde i partskonferencen under FN's konvention om biologisk mangfoldighed (CBD COP15) i december 2022, og det 16. møde i partskonferencen under FN's konvention om biologisk mangfoldighed (CBD COP16), som afsluttedes i februar 2025,

– der henviser til aftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers havretskonvention om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske mangfoldighed i områder uden for national jurisdiktion (BBNJ-aftalen eller traktaten om det åbne hav), som blev vedtaget den 19. juni 2023,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1991 af 24. juni 2024 om naturgenopretning og om ændring af forordning (EU) 2022/869[5] (forordningen om naturgenopretning),

– der henviser til sin holdning af 10. april 2024 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om jordbundsovervågning og jordbundsmodstandsdygtighed[6],

– der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3012 af 27. november 2024 om fastlæggelse af en EU-certificeringsramme for kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter[7],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1787 af 13. juni 2024 om reduktion af metanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942[8],

– der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution af 12. juli 2019 om menneskerettigheder og klimaændring (A/HRC/RES/41/21),

– der henviser til erklæringen af 4. november 2021 om støtte til betingelserne for en retfærdig omstilling på mellemnationalt plan, der blev vedtaget på COP26,

– der henviser til Rådets konklusioner af 10. oktober 2025 om klimafinansiering med henblik på FN's klimakonference 2025 (COP30) i Belém,

– der henviser til forespørgsler til Kommissionen og Rådet om FN's klimakonference 2025 i Belém i Brasilien (COP30) (O-000028/2025 –

---

5 EUT L, 2024/1991, 29.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj.

6 Vedtagne tekster, P9_TA(2024)0204.

7 EUT L, 2024/3012, 6.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj.

8 EUT L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj.

B10-0011/2025 og O-000029/2025 – B10-0012/2025),

– der henviser til forretningsordenens artikel 142, stk. 5, og artikel 136, stk. 2,

– der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Klima og Fødevaresikkerhed,

A. der henviser til, at det har erklæret, at der er en klima- og miljøkrise, og har forpligtet sig til hurtigst muligt at imødegå og dæmme op for denne trussel; der henviser til, at nyere videnskabelige undersøgelser[9] viser, at den menneskeskabte globale opvarmning og stigningen i havniveauet accelererer i et endnu hurtigere tempo end tidligere forventet;

B. der henviser til, at Parisaftalen trådte i kraft den 4. november 2016; der henviser til, at 2025 markerer tiåret for vedtagelsen af Parisaftalen;

C. der henviser til, at en fuldstændig gennemførelse af ubetingede nationalt bestemte bidrag i henhold til Parisaftalen for 2030 ifølge UNEP's rapport om emissionskløften i 2024[10] vil sætte verden på rette kurs mod at begrænse temperaturstigningen til 2,8 °C i dette århundrede, og at en fuldstændig gennemførelse af betingede nationalt bestemte bidrag vil sænke denne temperaturstigning til 2,6 °C;

D. der henviser til, at det fremgår af NDC's sammenfattende rapport[11] fra 2024 om nationalt bestemte bidrag, at det samlede globale drivhusgasemissionsniveau i 2030 forventes at ligge 2,6 % under 2019-niveauet; der henviser til, at IPCC konkluderer, at drivhusgasemissionerne i scenarier, der begrænser opvarmningen til 1,5° C, skal ligge 43 % under 2019-niveauet senest i 2030;

E. der henviser til, at EU fortsat bør være førende i de internationale klimaforhandlinger; der henviser til, at der er brug for en kollektiv indsats fra alle parters side for at nå de globale klimamål; der henviser til, at en dekarbonisering i EU alene ikke vil være tilstrækkelig; der henviser til, at USA tegner sig for 23,8 % af de samlede CO_2-emissioner på verdensplan, at EU's medlemsstater tegner sig for 16,5 %, Kina for 15 %, Rusland for 6,7 % og Det Forenede Kongerige for 4,4 %; der henviser til, at EU i øjeblikket er verdens fjerdestørste årlige udleder af CO_2 og står for omkring 6 %

---

9 Forster, P. M., Smith, C., Walsh, T., Lamb, W. F., Lamboll, R. et al., "Indicators of Global Climate Change 2024: annual update of key indicators of the state of the climate system and human influence", *Earth System Science Data*, Vol. 17, nr. 6, 19. juni 2025.

10 FN's Miljøprogram, rapport om emissionskløften i 2024, 24. oktober 2024.

11 UNFCCC's sekretariat, NDC's sammenfattende rapport fra 2024, 28. oktober 2024.

af de globale udledninger efter Kina, USA og Indien; der henviser til, at EU repræsenterer 5,7 % af den globale befolkning og 14,7 % af det globale BNP[12];

F. der henviser til, at emissionsveje, der begrænser den globale opvarmning til 1,5 °C, forudsætter, at der opnås negative nettoemissioner efter 2050;

G. der henviser til, at de fleste tiltag til afbødning af klimaændringer i IPCC's sjette vurderingsrapport, der offentliggjordes i 2023, omfatter opsamling og lagring af kulstof og kulstoffjernelse;

H. der henviser til, at IPCC anslår, at det globale kulstofbudget for en 67 % sandsynlighed for at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C er ca. 400 gigaton CO_2 fra 2020 og fremefter[13]; der henviser til, at dette globale kulstofbudget på de nuværende globale emissionsniveauer forventes at være opbrugt senest i 2030;

I. der henviser til, at methan har været ansvarlig for ca. 30 % af stigningen i de globale temperaturer siden den industrielle revolution; der henviser til, at EU har været med til at lancere det globale methantilsagn på COP26 for at reducere methanemissionerne med 30 % i forhold til 2020-niveauet senest i 2030; der henviser til, at rapporten fra Det Internationale Energiagentur fra maj 2025 om global sporing af methan i 2025 viser, at methanudledningen stadig er stigende, og at implementeringen af det globale methantilsagn fortsat er svag;

J. der henviser til, at det af IPCC's resultater fremgår, at land- og havdræn har absorberet 56 % af de menneskeskabte CO_2-emissioner i løbet af de seneste seks årtier[14];

K. der henviser til, at seks ud af ni af planetens begrænsninger, som defineret af Stockholm Resilience Centre, er blevet overskredet[15], herunder planetens klimabegrænsning;

L. der henviser til, at UNEP beskriver de indbyrdes forbundne miljøkriser som klimaændringer, forurening og tab af biodiversitet som "den tredobbelte planetariske krise", eftersom klimaændringer forværrer tabet af biodiversitet, forurening fremskynder både

---

12 Eurostat, *Key figures on the EU in the world – 2025 edition*, 2025.

13 IPCC, "Summary for Policymakers", i Climate Change 2021 – The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change, 2021.

14 IPCC, "Sections" i *Climate Change 2023: Synthesis Report. Contribution of Working Groups 1, II and III to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change*, 2023.

15 Richardson, K., Steffen, W., Lucht, W., Bendtsen, J., Cornell, S. et al., "Earth beyond six of nine planetary boundaries", *Science Advances*, bind 9, udg. 37, 13. september 2023.

klimaændringer og økosystemsammenbrud, og tab af biodiversitet svækker modstandsdygtigheden over for klimaændringer;

M. der henviser til, at beskyttelse, bevarelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer, herunder gennem en større indsats for at standse og vende skovrydning og skovforringelse, er nødvendige foranstaltninger for at nå temperaturmålet i Parisaftalen;

N. der henviser til, at den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet indeholder konkrete foranstaltninger til at standse og vende naturtab, herunder mål om at genoprette 30 % af alle forringede økosystemer senest i 2030 og et mål om at bevare 30 % af land-, vand- og havområderne;

O. der henviser til, at 2024 var det varmeste år nogensinde, og at de globale temperaturer for første gang oversteg 1,5 °C over det førindustrielle niveau; der henviser til, at Copernicusdata for første halvdel af 2025 viser nogle af de højeste temperaturer, der er registreret, idet kun 2024 er varmere i maj måned[16]; der henviser til, at hvert af de sidste ti år også er blandt de ti varmeste år, der er registreret; der henviser til, at Europa er det kontinent i verden, hvor opvarmningen sker hurtigst, idet den siden 1980'erne har været ca. dobbelt så høj som den globale gennemsnitlige opvarmning, ifølge data fra Copernicus[17];

P. der henviser til, at FN's Generalforsamling har anerkendt retten til adgang til et rent, sundt og bæredygtigt miljø som en universel menneskeret[18], og at artikel 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder knæsætter princippet om, at miljøbeskyttelse skal integreres i Unionens politikker;

Q. der henviser til, at luftforurening er en alvorlig trussel mod miljøet og folkesundheden og er uløseligt forbundet med klimakrisen, både med hensyn til fælles energikilder såsom forbrænding af fossile brændstoffer og behovet for integrerede politiske løsninger; der henviser til, at kortlivede klimaforurenende stoffer såsom methan og sodpartikler er ansvarlige for næsten halvdelen af de nuværende niveauer af global opvarmning og forårsager alvorlige

---

16 Copernicus, "Copernicus: Exceptionally dry spring in parts of north-western Europe – Second-warmest May globally", Copernicus's websted, 10. juni 2025.

17 Copernicus, *Copernicus Global Climate Report 2024*, Copernicus' webside, 10. januar 2025.

18 FN's Generalforsamlings resolution 76/300 af 28. juli 2022 "The human right to a clean healthy and sustainable environment".

sundhedsvirkninger, navnlig blandt sårbare befolkningsgrupper[19];

R. der henviser til, at USA for anden gang har besluttet ensidigt at trække sig ud af Parisaftalen; der henviser til, at USA's tilbagetrækning fra multilateralisme og fra at yde udviklingsbistand, humanitær bistand og international klimafinansiering vil efterlade et betydeligt hul; der henviser til, at EU har et ansvar og en strategisk interesse i at bidrage til at udfylde dette hul;

S. der henviser til, at det er et vigtigt mål for den grønne omstilling i overensstemmelse med artikel 2 i Parisaftalen at bringe de globale finansielle strømme i overensstemmelse med en kurs hen imod en klimarobust økonomi med nettonulemissioner;

T. der henviser til, at det i rapporten fra 2021 fra UNFCCC's stående udvalg for finansiering med titlen "First report on the determination of the needs of developing country Parties" anføres, at de nationale rapporter, som udviklingslandsparterne har forelagt UNFCCC, viser, at omkostningerne til opfyldelse af deres behov frem til 2030 i forbindelse med gennemførelsen af FN's rammekonvention om klimaændringer og Parisaftalen samlet beløber sig til 5,8-5,9 bio. USD[20]; der henviser til, at UNFCCC's NCQG om klimafinansiering omfatter en forpligtelse til at øge finansieringen til mindst 1,3 bio. USD om året senest i 2035;

U. der henviser til, at initiativet til traktaten vedrørende ikkespredning af fossile brændstoffer er inspireret af traktaten om ikkespredning af kernevåben, og opfordrer til en bindende international traktat om at standse udbredelsen af fossile brændstoffer, udfase eksisterende produktion og støtte en retfærdig global omstilling; der henviser til, at kun 17 lande hidtil har godkendt traktaten om ikkespredning af fossile brændstoffer, og at ingen af disse er EU-medlemsstater[21];

V. der henviser til, at det europæiske videnskabelige rådgivende organ om klimaændringer anbefaler en hurtig og fuldstændig udfasning af subsidier til fossile brændstoffer i EU i overensstemmelse med de eksisterende forpligtelser; der henviser til, at det 8. miljøhandlingsprogram kræver, at der fastsættes en klar frist for at

---

19 Szopa, S., Naik, V., Adhikary, B., Artaxo, P., Berntsen, T., "Short-Lived Climate Forcers" i *Climate Change 2021: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change*, juni 2023.

20 UNFCCC's stående udvalg for finansiering, "First report on the determination of the needs of developing country parties related to implementation the Convention and the Paris Agreement", FN's websted om klimaændringer, 2021.

21 Initiativet vedrørende traktaten om ikkespredning af fossile brændstoffer, "Governments participating in discussions on a fossil fuel treaty", webstedet for initiativet vedrørende traktaten om ikkespredning af fossile brændstoffer.

bringe sådanne subsidier til ophør i overensstemmelse med denne klimaambition;

W. der henviser til, at børn er særligt sårbare over for virkningerne af klimaændringer, herunder i form af dødelige sygdomme, forurening, fødevare- og vandusikkerhed og ekstreme vejrforhold; der henviser til, at næsten 1 milliarder børn bor i 33 lande, der er klassificeret som "ekstremt højrisikolande" på grund af en kombination af eksponering for klima- og miljørisici og en høj grad af sårbarhed[22];

X. der henviser til, at ambitiøse multilaterale klimarammer og de foranstaltninger, der er i overensstemmelse hermed, tjener EU's strategiske interesser og giver EU muligheder som en global frontløber i den grønne omstilling;

Global statusopgørelse, NDC'er og COP30 i Belém

1. fremhæver, at det i resultatet af den første globale statusopgørelse på COP28 anerkendes, at den udstukne vej til at begrænse den globale opvarmning til 2 °C med ingen eller en begrænset overskridelse kræver, at de globale drivhusgasemissioner topper senest i 2025, og at en begrænsning af den globale opvarmning til 1,5 °C med ingen eller en begrænset overskridelse kræver en kraftig, hurtig og vedvarende reduktion af de globale drivhusgasemissioner på 43 % senest i 2030 og 60 % senest i 2035 i forhold til 2019-niveauet, og at der opnås nulemissioner af drivhusgasser senest i 2050;

2. noterer sig de relative fremskridt, der blev gjort på nogle områder på COP29 i Baku, navnlig med hensyn til NCQG om klimafinansiering, fremskridtene med at gøre fonden for tab og skader operationel og aftalen om CO_2-markedet; beklager imidlertid manglen på tilstrækkelige fremskridt med hensyn til modvirkning;

3. bemærker med bekymring, at de samlede emissionsreduktioner fra de forelagte nationalt bestemte bidrag ligger betydeligt under de emissionsveje, der er nødvendige for at overholde Parisaftalens mål og konklusionerne i den første globale statusopgørelse; opfordrer indtrængende COP30 til at bekræfte tilsagnet om 1,5 °C-målet og til at nå til enighed om behovet for fortsat at styrke ambitionsniveauet og til at træffe konkrete beslutninger for at støtte gennemførelsen af de nationalt bestemte bidrag; mener, at globale sikkerhedsmål bør finde sted hyppigere, og opfordrer alle parter, der ikke er på vej til at nå Parisaftalens mål, til at ajourføre og styrke deres nationalt bestemte bidrag hvert andet år ud over den femårige cyklus for gennemgang;

4. understreger, at der er behov for en kollektiv indsats og yderligere foranstaltninger fra alle parters side for at lukke emissionskløften og

---

22 UNICEF, "The climate crisis is a child rights crisis – Introducing the Children's Climate Risk Index", august 2021.

gennemføre foranstaltningerne i den første globale statusopgørelse gennem konkrete mål og for at opskalere nationalt bestemte foranstaltninger; understreger, at alle store udledere, herunder vækstøkonomierne og G20-landene, har et særligt ansvar for at udvise lederskab i denne henseende; opfordrer EU og ligesindede partnere til at stå i spidsen for en koalition med høje ambitioner og samarbejde med alle parter for at sikre et vellykket resultat på COP30;

5. beklager dybt den amerikanske regerings beslutning om for anden gang at trække sig ud af Parisaftalen; opfordrer USA til at genoverveje dets udtræden og til at bidrage med dets rimelige andel til den globale indsats for at tackle klimaændringerne og til den globale klimafinansiering i overensstemmelse med Parisaftalen, navnlig set i lyset af dets ansvar som følge af dets kumulative tidligere emissioner; opfordrer amerikanske stater og ikkestatslige aktører til fortsat at engagere sig i internationalt klimasamarbejde, herunder på FN's klimakonferencer; bemærker, at intet andet land har fulgt USA med hensyn til at trække sig ud af Parisaftalen; understreger EU's særlige ansvar og strategiske interesse i at udvise lederskab og genoprette tilliden til den globale klimaindsats, herunder gennem foranstaltninger til at forhindre yderligere udtræden af Parisaftalen; mener, at alle aspekter af EU's optræden udadtil, herunder handelspolitik og udviklingspolitik, kan bidrage til disse mål;

6. gentager princippet om udviklingsvenlig politikkohærens, som EU og dets medlemsstater har forpligtet sig til, og som har til formål at minimere modsigelser og skabe synergi mellem forskellige EU-politikker; insisterer på en sammenhængende tilgang til gennemførelsen af Parisaftalen og 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling i både interne og eksterne politikker;

7. minder om, at parterne i UNFCCC i den første globale statusopgørelse anerkendte behovet for dybe, hurtige og vedvarende reduktioner af drivhusgasemissionerne i overensstemmelse med målet om 1,5 °C og forpligtede sig til at bidrage til den globale indsats for at tredoble kapaciteten for vedvarende energi på globalt plan og fordoble den globale gennemsnitlige årlige forbedring af energieffektiviteten senest i 2030; er fortsat bekymret over de utilstrækkelige fremskridt hen imod disse mål; understreger, at det er afgørende, at COP30 bygger på disse mål, træffer konkrete beslutninger om deres gennemførelse og træffer yderligere foranstaltninger, hvis der fortsat er en ambitionskløft; bekræfter på ny sit tilsagn om at opfylde den konsensus, der blev opnået i COP28-erklæringen om klima og sundhed; noterer sig tilsagnet om at bidrage til at fremskynde udviklingen af nul- og lavemissionsteknologier; minder i denne forbindelse om punkt 28, litra e), i den første globale statusopgørelse som vedtaget på COP28;

8. minder om, at landene i den første globale statusopgørelse

forpligtede sig til at fremskynde bestræbelserne på at udfase uindskrænket kulkraft og udfasningen af ineffektive subsidier til fossile brændstoffer og til at bevæge sig væk fra fossile brændstoffer i energisystemer på en retfærdig og velordnet måde med henblik på at fremskynde indsatsen i dette kritiske årti med henblik på at opnå nettonulemission senest i 2050 i overensstemmelse med videnskaben; opfordrer alle parter til at intensivere indsatsen i denne retning og til at engagere sig i udviklingen af en traktat om ikkespredning af fossile brændstoffer; forventer, at COP30 styrker tilsagnet om omstillingen væk fra fossile brændstoffer, og insisterer på det presserende behov for ambitiøse og tidsbestemte planer for udfasning af subsidier til fossile brændstoffer og produktion af fossile brændstoffer;

9. bemærker, at 2025 er fristen for, at landene kan indsende deres nationalt bestemte bidrag for 2035, hvilket er afgørende for at øge ambitionerne på klimaområdet, spore fremskridt og øge modstandsdygtigheden; mener, at det er afgørende, at EU går foran med et godt eksempel, og opfordrer EU og alle parter, der ikke allerede har gjort det, til at reagere på den globale statusopgørelse på COP28 og forelægge absolutte mål for hele økonomien i modsætning til relative emissionsreduktionsmål, der omfatter alle drivhusgasser, sektorer og kategorier, og som er i overensstemmelse med målet om 1,5 °C, så hurtigt som muligt og i god tid inden COP30; beklager, at de fleste parter ikke overholdt fristen for indsendelse af deres ajourførte nationalt bestemte bidrag; understreger betydningen af at respektere alle UNFCCC-processer og indsendelsesfrister for en velfungerende multilateralisme inden for klimapolitik;

10. understreger betydningen af denne detaljerede og gennemsigtige rapportering, der vurderer fremskridtene med hensyn til de nationalt bestemte bidrag;

11. anerkender fremskridtene med gennemførelsen af artikel 6 i Parisaftalen og understreger, at anvendelsen af artikel 6 altid bør resultere i en garanteret nettofordel for klimaet, og opfordrer derfor alle parter til at sikre, at projekter, der indgår under artikel 6, ikke afskrækker indenlandske emissionsreduktioner; opfordrer indtrængende tilsynsorganet og alle parter til at stå ved Glasgowaftalen og dermed sikre, at alle godkendte aktiviteter under mekanismen for bæredygtig udvikling er i overensstemmelse med artikel 6.4-metoderne senest ved udgangen af 2025; opfordrer Kommissionen til at slå til lyd for og støtte udviklingen af en solid international forvaltningsramme for internationalt overførte modvirkningsresultater på internationalt plan, der omfatter bindende standarder for internationale CO_2-kreditter for at sikre miljømæssig, klimamæssig og social integritet, retfærdig fordeling af modvirkningsfordelene, klare gennemførelsesregler for at sikre gennemsigtighed, additionalitet og varighed, strenge rapporteringsforpligtelser og effektive tilsynsmekanismer for alle

artikel 6-projekter med henblik på at fjerne risikoen for dobbelttælling og beskytte systemets miljømæssige integritet; opfordrer til klare regler om ansvarsdeling i forbindelse med overvågning og tilbageførsel af risici for at undgå unødige byrder for værtsparterne; fremhæver behovet for, at private CO_2-markedsinitiativer opretholder de højeste standarder for integritet;

12. opfordrer alle parter til at gøre meningsfulde fremskridt på COP30 for at sikre, at den anden globale statusopgørelse, der begynder i 2026, styres af den bedste tilgængelige videnskab og integrerer tværgående spørgsmål såsom ligestilling mellem kønnene, menneskerettigheder og beskyttelse af økosystemer;

International klimafinansiering og bæredygtig finansiering

13. understreger, at tilvejebringelse af tilstrækkelig klimafinansiering er afgørende for at nå Parisaftalens mål; minder om, at mange udviklingslandes nationalt bestemte bidrag er betinget af international klimafinansiering; understreger, at den globale klimafinansieringskløft mellem det, der er behov for, og det, der i øjeblikket leveres, ifølge forskellige FN-rapporter er stor og voksende, og at denne voksende kløft skyldes en række faktorer, som alle bør afhjælpes på passende vis;

14. understreger, at forsinket mobilisering af klimafinansiering vil føre til øgede omkostninger, stigende offeromkostninger og faldende klimaafkast; bemærker i denne forbindelse, at IEA anslår, at der for hver amerikansk dollar, der ikke investeres i ren energi før 2030, kan være behov for 4 eller 5 dollars for at kompensere for dette;

15. understreger, at tilpasning er underfinansieret, og at det nye kollektive kvantificerede mål for klimafinansiering ikke i tilstrækkelig grad imødekommer behovene for tilpasningsfinansiering; fremhæver, at selv om der er behov for alle finansieringskilder – offentlige såvel som private – er der behov for international offentlig finansiering, navnlig for at imødekomme tilpasningsbehov og håndtere tab og skader;

16. bemærker, at EU og dets medlemsstater leverer ca. en tredjedel af den globale offentlige klimafinansiering, hvilket gør dem til de største udbydere på verdensplan, med 28,6 mia. EUR fra offentlige kilder i 2023 og 7,2 mia. EUR i privat finansiering, der også blev mobiliseret; gentager, at EU's og de nationale budgetter bør tilpasses for at opfylde det aftalte nye kollektive kvantificerede mål for klimafinansiering, således at EU leverer sin rimelige andel af den internationale klimafinansiering, herunder ved at mobilisere privat klimafinansiering; mener, at det nye kollektive kvantificerede mål for klimafinansiering udgør den nedre ende/grænse for mobilisering af klimafinansiering;

17. anerkender, at EU spillede en vigtig rolle med hensyn til at formidle en aftale med henblik på at nå til enighed om det nye kollektive

kvantificerede mål for klimafinansiering; opfordrer alle parter til at bidrage med deres rimelige andel til at opfylde det nye kollektive kvantificerede mål for klimafinansiering, som bør omfatte delmål for finansiering af afbødning og tilpasning og for tab og skader; opfordrer EU og dets medlemsstater til at opskalere ny og yderligere klimafinansiering gennem en særlig og forudsigelig EU-mekanisme for offentlig finansiering, der skal være i overensstemmelse med det aftalte nye kollektive kvantificerede mål for klimafinansiering; minder om, at der for at opnå de nødvendige globale klimafinansieringsniveauer er behov for en bredere bidragsbase, der afspejler parternes skiftende finansielle kapacitet; forventer, at mellemindkomstlande i den øverste halvdel med høje emissioner bidrager med deres rimelige andel og øger deres bidrag mere, end det er tilfældet i øjeblikket; opfordrer alle parter til at udpege nye og innovative kilder til offentlig og privat finansiering; opfordrer parterne til, når de finansierer det nye kollektive kvantificerede mål for klimafinansiering, at prioritere instrumenter og foranstaltninger, der er tilskudsbaserede og ikkegældsskabende, for at sikre, at modtagerlandene er i stand til at gennemføre de nødvendige afbødnings- og tilpasningsforanstaltninger uden at øge deres gældsbyrde; udtrykker sin bekymring over, at det nye kollektive kvantificerede mål for klimafinansiering opfyldes ved at omkategorisere andre midler; påpeger også bekymring over tvetydigheden omkring de former for finansiering, der bidrager til det nye kollektive kvantificerede mål for klimafinansiering, navnlig spørgsmålet om dobbelttælling;

18. opfordrer alle aktører til at sikre, at Baku-Belém-køreplanen indeholder en klar og gennemførlig plan for mobilisering af de relevante ressourcer; opfordrer indtrængende alle parter til at fremme et stærkt offentlig-privat samarbejde og mobilisere private investeringer i stor skala ved at styrke de lovgivningsmæssige rammer for ansvarlige og bæredygtige investeringer; bemærker, at private investeringer skal dække den største andel af de nødvendige investeringer i den globale klimaomstilling; understreger behovet for, at køreplanen omfatter en solid og uafhængig ansvarlighedsmekanisme for at sikre gennemsigtighed og spore fremskridt effektivt;

19. bemærker, at mange lande, der er sårbare over for klimaændringer, herunder flere af de mindst udviklede lande, er gældsplagede eller i stor risiko for at blive det, og at klimafinansiering derfor bør tildeles på en måde, der ikke forværrer deres gældsbyrde, idet tilskudsbaseret finansiering prioriteres; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vurdere deres muligheder for at bidrage til at afhjælpe denne gældskrise og til straks at træffe relevante foranstaltninger;

20. understreger, at der på tværs af FN-organer er enighed om, at klimafinansiering ikke kan opskaleres retfærdigt, medmindre gældskrisen håndteres; fremhæver i denne forbindelse betydningen

af gældslempelsesinstrumenter;

21. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og internationale partnere til at integrere klimafinansiering som et centralt element i klimatilpasnings- og afbødningsstrategier ved at støtte lokale mikrofinansieringsinstitutioner i at udvikle og opskalere finansielle produkter til sårbare befolkningsgrupper, herunder mikrokredit til grønne teknologier, mikroforsikring mod klimarisici og mikrobesparelser med henblik på lokalsamfundets modstandsdygtighed, med særligt fokus på kvinder, unge og landdistrikter;

22. understreger det presserende behov for at forenkle, fremskynde og tilpasse klimafinansieringsprocedurerne til virkeligheden i udviklingslandene, navnlig ved at oprette kvikskranker, harmonisere ansøgningskriterierne og yde teknisk bistand til projektforberedelse for at sikre, at klimafinansieringen er tilgængelig, hurtig og effektiv for de lokale organisationer og lokalsamfund, der er hårdest ramt af klimaændringer;

23. mener, at det er afgørende at gøre fremskridt på COP30 med hensyn til operationaliseringen af artikel 2, stk. 1, litra c), i Parisaftalen og gøre dette til et fast punkt på COP-dagsordenerne; opfordrer EU til at engagere sig i internationale initiativer såsom Bridgetown Initiative 3.0; opfordrer til en hurtigere reform af den internationale finansielle arkitektur og opfordrer alle de store internationale finansielle institutioner og multilaterale udviklingsbanker til at påtage sig deres rolle som klimabanker og tilpasse deres porteføljer og udlånspolitikker til Parisaftalen på en måde, der er økonomisk bæredygtig på lang sigt; opfordrer også nationale og internationale finansielle systemer til bedre at tackle udfordringerne i forbindelse med klimaændringer ved at fjerne hindringer for adgang til klimafinansiering til rene teknologier og flytte offentlige og private finansieringsstrømme væk fra emissionsintensive aktiviteter;

24. mener, at Den Europæiske Investeringsbank (EIB) bør fungere som Unionens klimabank, og noterer sig derfor dens klimabankkøreplan og dens ajourførte energiudlånspolitik samt Den Europæiske Investeringsfonds (EIF's) forøgede bestræbelser som vigtige skridt i retning af at sætte skub i klimainvesteringer;

Tilpasning, tab og skader samt en retfærdig omstilling

25. understreger behovet for at intensivere klimatilpasningen, modstandsdygtigheden og beredskabet i EU og globalt for at minimere de negative virkninger af klimaændringer og tab af biodiversitet og at behandle dette indgående på partskonferencerne, samtidig med at de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle i udformningen og gennemførelsen af disse foranstaltninger understreges; anerkender betydningen af globalt samarbejde og udveksling af knowhow og af den bedste tilgængelige videnskab og

af bedste praksis inden for klimatilpasning; understreger, at omkostningerne ved tilpasning vil stige som følge af manglende handling og forsinket handling, både med hensyn til afbødning og tilpasning;

26. gentager sin dybe bekymring over, at ekstremt vejr i EU og globalt bliver mere og mere voldsomt og hyppigt, herunder naturbrande, tørke, hedebølger og oversvømmelser, og over dets indvirkning på menneskers sundhed og det stigende tab af menneskeliv; bemærker, at havniveauet forventes at stige hurtigere i hele dette århundrede i alle IPCC-scenarierne, hvilket medfører finansielle omkostninger og forårsager tab af kystområder i hele verden;

27. fremhæver behovet for på COP30 at operationalisere rammen for det globale mål om tilpasning, herunder gennem vedtagelse af virkningsfulde og håndterbare indikatorer og robuste, omfattende sporingssystemer og håndtering af gennemførelsesmidler med henblik på at muliggøre en effektiv overvågning af fremskridtene hen imod de tilpasningsmål, der blev fastsat på COP28; påpeger, at selv om finansieringen og gennemførelsen af modvirkningsforanstaltninger er skredet frem, så halter tilpasningsindsatsen fortsat bagefter med en voksende mangel på både finansiering og konkrete foranstaltninger;

28. fremhæver betydningen af nationale tilpasningsplaner og understreger behovet for at tilpasse dem til Baku-Belém-køreplanen; opfordrer de parter, der endnu ikke har gjort det, til at vedtage deres nationale tilpasningsplaner så hurtigt som muligt, og opfordrer alle parter til at gøre fremskridt med gennemførelsen heraf senest i 2030 og til at fokusere på naturbaserede løsninger; opfordrer alle parter til at integrere tværgående elementer såsom ligestilling mellem kønnene og menneskerettigheder i deres planer;

29. opfordrer til øgede investeringer i systemer for tidlig varsling og risikostyring i sårbare regioner og fremhæver deres afgørende rolle med hensyn til at beskytte liv, sikre eksistensgrundlag og styrke modstandsdygtigheden over for klimarisici;

30. opfordrer til større støtte til indsamling, deling og analyse af data om klima- og katastroferisici samt anvendelse af passende teknologier til disse aktiviteter med henblik på at forbedre tilgængeligheden og kvaliteten af oplysninger til udsatte befolkningsgrupper; anbefaler, at alle EU-støttede initiativer til tidlig varsling afsætter øremærkede ressourcer til løbende systemvedligeholdelse og -opdateringer, navnlig i lyset af de globale udfordringer for videnskabeligt baserede observationer og procedurer;

31. glæder sig over beslutningen på COP28 om at oprette fonden for tab og skader og forventer yderligere fremskridt med hensyn til dens gennemførelse og finansiering; opfordrer alle parter til at sikre gennemsigtige regler i denne henseende; understreger betydningen

af at anerkende den særlige karakter af tab og skader ved at behandle dem adskilt fra tilpasning, herunder i rammen for den globale statusopgørelse;

32. opfordrer alle parter til at sikre gennemsigtige tilsagn og forudsigelige gennemførelsesmekanismer til finansiering af tab og skader, herunder tidlige udbetalinger fra fonden til imødegåelse af tab og skader; opfordrer alle parter til at sikre, at de midler, der afsættes til fonden, supplerer de eksisterende bidrag til klimafinansiering; er af den faste overbevisning, at finansiering af tab og skader bør prioritere tilskud og være et supplement til og adskilt fra officiel udviklingsbistand;

33. gentager sin opfordring til, at tab og skader bliver et fast punkt på dagsordenen på COP-møderne;

34. opfordrer alle parter til at fremme arbejdsprogrammet for retfærdig omstilling ved at fremme konkrete tiltag, der tackler uligheder, der forværres af klimaændringer; mener, at arbejdsprogrammet bør omfatte målene om skabelse af anstændigt arbejde og en retfærdig omstilling for alle, og opfordrer alle parter til at fremme social dialog med arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer og inddragelse af interessenter som grundlag for at skabe en stærk social konsensus; opfordrer alle parter til at arbejde konstruktivt for at nå til enighed om den videre gennemførelse af arbejdsprogrammet, i erkendelse af at gennemførelsesmidlerne skal stilles til rådighed hurtigst muligt;

35. understreger, at klimaændringer truer børns og unges grundlæggende rettigheder og trivsel; fremhæver behovet for at integrere børns rettigheder og retfærdighed mellem generationerne i alle aspekter af klimapolitikken, herunder tilpasning, afbødning, tab og skader og klimafinansiering;

EU's klimapolitik i overensstemmelse med Parisaftalen

36. fremhæver, at EU's nuværende klimalovgivning, hvis den gennemføres fuldt ud, vil reducere EU's nettodrivhusgasemissioner med ca. 57 % senest i 2030 i forhold til 1990-niveauet; bemærker, at EU i øjeblikket er på vej til at reducere nettodrivhusgasemissionerne med kun ca. 54 % senest i 2030 i forhold til 1990-niveauet, hvis medlemsstaterne fuldt ud gennemfører eksisterende og planlagte nationale foranstaltninger og EU-politikker[23]; opfordrer medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe denne mangel og Kommissionen til at træffe yderligere foranstaltninger til at støtte medlemsstaterne i denne indsats; understreger behovet for, at EU's klimapolitik fortsætter med at fastsætte ambitiøse mål i overensstemmelse med de aftalte mål og i

---

23 Kommissionens meddelelse af 27. maj 2025 med titlen "EU-dækkende vurdering af de endelige ajourførte nationale energi- og klimaplaner – Opfyldelse af Unionens energi- og klimamål for 2030" (COM(2025)0274).

sine foranstaltninger prioriterer omkostningseffektivitet, den europæiske økonomis konkurrenceevne, social inklusion og et højt miljøbeskyttelsesniveau;

37. understreger betydningen af at overholde fristerne for indsendelse af ajourføringer af de nationale energi- og klimaplaner for at gøre det muligt for Kommissionen at gennemføre en korrekt revisionsproces; glæder sig over Kommissionens vurdering af de endelige nationale energi- og klimaplaner for 2030 i de medlemsstater, der har indsendt dem; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at handle beslutsomt for at lukke kløften mellem de nationale energi- og klimaplaner og EU's bindende mål, herunder gennem gennemførelsesplaner;

38. understreger behovet for at vedtage et videnskabeligt baseret EU-klimamål for 2040 i overensstemmelse med den europæiske klimalov[24] under hensyntagen til alle kriterierne i artikel 4, stk. 5, og i overensstemmelse med konklusionerne fra den første globale statusopgørelse; minder om henstillingerne fra Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer og noterer sig Kommissionens forslag om et klimamål for 2040 ledsaget af understøttende politikker; beklager endvidere, at Rådet ikke var i stand til at nå til enighed om et nationalt bestemt bidrag for 2035 inden fristen den 23. september 2025; opfordrer indtrængende Rådet til hurtigst muligt at nå til enighed om et nationalt bestemt bidrag, der ligger i den øvre ende af det angivne interval;

39. minder om behovet for, at EU forbliver førende i internationale klimaforhandlinger og klimaindsatsen for at bidrage til lige vilkår på globalt plan og undgå risikoen for kulstoflækage for europæiske virksomheder samt for at opretholde offentlighedens støtte til klimaindsatsen og undgå kulstoflækage;

40. understreger den rolle, som Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer (ESABCC) spiller som oprettet ved den europæiske klimalov; opfordrer Kommissionen til i konsekvensanalyserapporter eller andre offentligt tilgængelige dokumenter at begrunde afvigelser fra ESABCC's rådgivning og til at behandle de politiske afvejninger; opfordrer endvidere Kommissionen til at sikre tilstrækkelig finansiering til ESABCC i kommende budgetforslag for at sætte det i stand til at opfylde sit retlige mandat;

41. gentager, at det er nødvendigt at integrere klimaambitioner i alle EU's politikker og de foranstaltninger, der gennemfører dem, og understreger, at artikel 6, stk. 2 og 4, i den europæiske klimalov

---

[24] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

pålægger Kommissionen at vurdere, om alle nuværende foranstaltninger, udkast til foranstaltninger og lovforslag, herunder budgetmæssige forslag, stemmer overens med EU's klimamål; minder om, at EU's og medlemsstaternes tiltag i henhold til den europæiske klimalov bør være styret af forsigtighedsprincippet og princippet om, at forureneren betaler, som er fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og også bør tage hensyn til princippet om "energieffektivitet først" i energiunionen og princippet om "ikke at gøre skade";

42. understreger, at effektiv adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet i overensstemmelse med Aarhuskonventionen er afgørende for at nå målene i Parisaftalen; mener, at EU og medlemsstaterne bør gå foran med et godt eksempel og anvende resultaterne og anbefalingerne fra Aarhuskonventionens tilsynsudvalg og samtidig respektere sine internationale forpligtelser i henhold til Aarhuskonventionen og retsstatsprincippet;

43. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at medlemsstaternes nationale energi- og klimaplaner og langsigtede strategier omfatter tilstrækkelige foranstaltninger og finansielle midler til at nå EU's mål for 2030 og derefter; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres indsats for at sikre, at EU opfylder sine 2030-mål;

44. påpeger, at dekarbonisering i en tid med stigende geopolitisk ustabilitet og ustabile energimarkeder er en stærk drivkraft for strategisk autonomi og økonomisk konkurrenceevne for EU; minder om, at dette anerkendes i aftalen om ren industri og dens målsætning om at samle klimaindsats og konkurrenceevne i én overordnet strategi;

45. bemærker med bekymring, at subsidier til fossile brændstoffer er steget i de seneste år med subsidier til forbrug af fossile brændstoffer på i alt 620 mia. USD på verdensplan i 2023 og en betydelig andel af de subsidier, der er observeret i vækst- og udviklingsøkonomier; beklager, at subsidierne til fossil energi i EU fortsat var høje, nemlig 111 mia. EUR i 2023, på trods af et fald i forhold til 2022-niveauet; minder om, at subsidier til importeret fossil energi udgør en byrde for de europæiske økonomier og forvrider incitamenterne til omstilling til ren energi; understreger betydningen af at reducere støtten til de mest forurenende brændstoffer på internationalt plan og af gennemsigtig rapportering af disse subsidier; minder om, at Kommissionen og medlemsstaterne for at gennemføre kravene i det 8. miljøhandlingsprogram skal "sætte en frist for udfasning af subsidier til fossile brændstoffer i overensstemmelse med ambitionen om at begrænse den globale opvarmning til 1,5° C"; beklager de manglende fremskridt siden programmets vedtagelse i 2022 og opfordrer Kommissionen til at fremlægge sin køreplan for yderligere at reducere og udfase subsidier til fossile brændstoffer i overensstemmelse med EU's

klimaforpligtelser;

46. fremhæver, at den nuværende geopolitiske kontekst understreger det presserende behov for at bringe EU's afhængighed af fossile brændstoffer til ophør og fremskynde energiomstillingen; glæder sig over fremskridtene under REPowerEU og opfordrer EU og medlemsstaterne til at handle hurtigere;

47. ser frem til den kommende EU-klimatilpasningsplan, der omfatter lovgivningsmæssige tiltag, hvor det er relevant, for at sikre et koordineret EU-beredskab til at imødegå stigende klimarisici;

48. opfordrer EU til yderligere at undersøge og tage fat på måder, hvorpå det bidrager til klimaændringer ud over sine grænser;

Den tredobbelte krise på planeten: klimaændringer, forurening og biodiversitetstab

49. understreger, at kriserne med klimaændringer, forurening og biodiversitetstab er indbyrdes forbundne og styrker hinanden gensidigt, og at der skal sikres sammenhæng mellem reaktionerne på disse kriser; understreger betydningen af at beskytte, bevare og genoprette biodiversitet og økosystemer, herunder eksisterende kulstofrige økosystemer, og af at forvalte naturressourcerne på en bæredygtig måde for at forbedre naturbaseret modvirkning af og tilpasning til klimaændringer;

50. minder om betydningen af sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF) for opfyldelsen af EU's klima- og biodiversitetsmål; minder om, at forordningen om naturgenopretning er et af EU's redskaber til at opfylde sine mål i henhold til LULUCF-forordningen[25] og dens internationale biodiversitetsforpligtelser, navnlig den globale ramme for biodiversitet i Kunming-Montreal;

51. minder om betydningen af, at miljøpolitikker udformes og gennemføres i fuld overensstemmelse med One Health-modellen, som sigter mod en bæredygtig balance og optimering af menneskers, dyrs og økosystemers sundhed;

52. understreger behovet for at støtte og beskytte miljøforkæmpere og at holde de personer, der truer dem, ansvarlige;

53. understreger, at jordbunden er det største kulstoflager på jorden og spiller en uundværlig rolle i den globale klimacyklus; påskønner alle

---

[25] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj).

regeringers og ikkestatslige organisationers bestræbelser på at udnytte og maksimere jordbundens potentiale til at modvirke klimaændringer og sikre bedre adgang til vand; understreger i denne forbindelse den aftale, der er indgået på EU-plan om loven om jordbundsovervågning, som har til formål at forbedre medlemsstaternes kapacitet og hjælpe EU med at opfylde sine internationale forpligtelser;

54. understreger den vigtige rolle, skove har i klimaindsatsen og i afbødningen af klimaændringer; understreger i denne forbindelse betydningen af den globale indsats for at bekæmpe skovrydning, da skove udgør et af de største kulstofdræn i verden og er vigtige reservoirer med hensyn til biodiversitet; fremhæver det presserende behov for at beskytte verdens mest vitale skovområder såsom regnskoven i Amazonas, herunder i regionerne i EU's yderste periferi; bekræfter EU's engagement i erklæringen om skove og arealanvendelse fra lederne på topmødet i Glasgow (COP26); opfordrer alle parter til at fastsætte mål for at øge nettooptag af CO_2-ækvivalenter gennem LULUCF-aktiviteter;

55. understreger den kritiske betydning af vådområder – herunder tørveområder, mangrover og andre kyst- og indlandsøkosystemer – som nogle af planetens mest effektive naturlige kulstofdræn; opfordrer alle parter til hurtigst muligt at opskalere indsatsen for at bevare, bæredygtigt forvalte og genoprette vådområder som en central strategi for afbødning af klimaændringer, tilpasning, beskyttelse af biodiversitet og bæredygtigheden af relaterede sociale og økonomiske aktiviteter;

56. fremhæver betydningen af at kortlægge og maksimere potentielle synergier mellem biodiversitets- og klimaforanstaltninger, herunder ved at prioritere beskyttelse, genopretning og forvaltning af økosystemer og arter, der er vigtige i kulstofkredsløb, som aftalt på COP16 i Cali, Colombia; understreger betydningen af at gennemføre den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet; glæder sig i denne forbindelse over, at 55 parter har forelagt nationale biodiversitetsstrategier og handlingsplaner, og 139 parter har forelagt nationale mål, og opfordrer indtrængende alle andre parter til hurtigt at følge trop;

57. understreger betydningen af at beskytte, bevare og genoprette vand- og vandrelaterede økosystemer; opfordrer til en større indsats for bæredygtigt vandforbrug, herunder gennem brug af innovative vandteknologier, især på steder, der er hårdt ramt af tørke eller vandknaphed; fremhæver de ødelæggende miljømæssige, sociale og økonomiske konsekvenser af ørkendannelse, tørke, oversvømmelser og vandforurening; glæder sig over den europæiske strategi for vandresiliens og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre den; opfordrer til, at der gøres en yderligere indsats for at bekæmpe forurening fra per- og polyfluoralkylstoffer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere

håndhævelsen af den eksisterende lovgivning og sikre overholdelse af vandrammedirektivet[26];

58. glæder sig over vedtagelsen af traktaten om det åbne hav og opfordrer parterne til hurtigt at ratificere og gennemføre den; opfordrer parterne til at fortsætte arbejdet med dialogen om havene og klimaændringerne; understreger, at det globale klimasystem afhænger af havets og de marine økosystemers sundhed, som mister sin reguleringsevne som følge af global opvarmning, forurening, overudnyttelse af havets biodiversitet, forsuring, eutrofiering, afiltning og kysterosion;

59. understreger betydningen af globale bestræbelser for at bekæmpe nedbrydning af marine økosystemer, da havet absorberer 30 % af alle kulstofemissioner, opfanger 90 % af overskudsvarmen og leverer over 50 % af verdens ilt og er et væsentligt reservoir med hensyn til biodiversitet; glæder sig over resultatet af havugen i Nice om øgede finansieringsforpligtelser til havbevarelse; opfordrer til en hurtig indsats for at genoprette marine økosystemer og sikre en effektiv beskyttelse af beskyttede havområder; minder om mål 3 i den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet om at beskytte 30 % af havene senest i 2030;

60. understreger behovet for at tage fat på sammenhængen mellem klimaændringer, luftforurening og folkesundhed på en omfattende måde, herunder på COP; glæder sig over COP28-erklæringen om klima og sundhed, der er undertegnet af over 150 regeringer; opfordrer til, at forbedringer af luftkvaliteten integreres i klimapolitikkerne og tages i betragtning i de nationalt bestemte bidrag; opfordrer alle parter til at fremskynde meningsfulde tiltag, der bidrager til luftkvaliteten; opfordrer indtrængende parterne til at sikre, at klimafinansiering prioriterer løsninger med ren luft med målbare fordele for sundhed, lighed og klima;

61. understreger, at klimaændringer vil bidrage til øget antibiotikaresistens; gentager i denne forbindelse behovet for en hurtig indsats for at bekæmpe antimikrobiel resistens og opfordrer til, at alle parter gør en yderligere indsats for at opnå en reduktion og en mere forsigtig anvendelse af antimikrobielle stoffer for at bekæmpe risikoen for resistens; opfordrer i denne forbindelse til bindende forpligtelser i relevante internationale traktater; beklager de hidtil manglende foranstaltninger;

62. understreger behovet for at bekæmpe de miljømæssige virkninger af plast i løbet af dets livscyklus, herunder dets indvirkning på klimaet; understreger behovet for en passende CO_2-prissætning af råmaterialer for i væsentlig grad at reducere fossile brændstoffer i

---

26 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

plastsektoren; bemærker, at arbejdet med den globale plastaftale stadig er i gang, og beklager, at parterne igen ikke var i stand til at indgå traktaten i Genève i august 2025 på grund af uenighed om dens anvendelsesområde; opfordrer til vedtagelse af en ambitiøs aftale, der omhandler alle faser af plastproduktion og -forbrug samt affaldshåndtering;

63. beklager de høje omkostninger ved den globale kemiske forurening, som forværrer klima- og biodiversitetskrisen; opfordrer parterne til at gennemføre foranstaltninger til opfyldelse af de strategiske målsætninger og mål, der er vedtaget inden for rammerne af FN's globale ramme for kemikalier; understreger behovet for, at EU og dets medlemsstater går i spidsen for den globale indsats for at bekæmpe kemikalieforurening, herunder ved at revidere sine kemikaliepolitikker, hvor det er nødvendigt;

Oprindelige folks rettigheder

64. understreger behovet for at beskytte oprindelige folks og lokalsamfunds rettigheder og interesser som fastsat i FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder; understreger behovet for at sikre retten til frit, forudgående og informeret samtykke; understreger, at alle projekter i henhold til artikel 6, der påvirker oprindelige landområder eller samfund, skal inddrage disse oprindelige folk og respektere deres rettigheder;

65. understreger, at oprindelige folk ikke kun er interessenter eller sårbare grupper, men er rettighedshavere, der er anerkendt i præamblen til Parisaftalen; understreger behovet for oprindelige folks politiske deltagelse i COP'erne og i andre UNFCCC-processer for at fremme et meningsfuldt engagement i alle besluttende organer; anerkender behovet for at finansiere og lette oprindelige folks tilstedeværelse på COP'er og tekniske møder i underorganer;

66. anerkender, at oprindelige landområder er hotspots for biodiversitet, og at oprindelige folk spiller en afgørende rolle i bevarelse og bæredygtig forvaltning af ressourcer; minder om, at nedarvet, lokal og traditionel viden ifølge IPCC' femte vurderingsrapport er en vigtig ressource i forbindelse med tilpasning til klimaændringer; beklager, at oprindelige folks viden ikke udnyttes effektivt; understreger især denne videns rolle med hensyn til at undgå fejltilpasning;

67. understreger behovet for, at oprindelige folk har direkte adgang til klimafinansiering gennem internationale klimafonde såsom Den Grønne Klimafond, Tilpasningsfonden og fonden for tab og skader;

Klima, fred og sikkerhed

68. anerkender, at der er blevet sat øget fokus på dagsordenen for klima, fred og sikkerhed på COP-møder, navnlig på COP29 med lanceringen af Baku Call on Climate Action for Peace, Relief and Recovery og med det tidligere COP27-initiativ om klimareaktioner med henblik på

at opretholde freden og COP28-erklæringen om klima, nødhjælp, genopretning og fred;

69. bemærker, at Kommissionen i sin statusrapport om den fælles meddelelse "Nye perspektiver på sammenhængen mellem klima og sikkerhed", der blev offentliggjort i februar 2025, anerkender sammenhængen mellem klimaændringer, miljøforringelse og spørgsmål om fred, sikkerhed og forsvar, og understreger deres betydning for udenrigspolitikken;

70. understreger, at klimaændringer og miljøforringelse er trusselsmultiplikatorer, der kan føre til fødevaremangel og knaphed på naturressourcer, øge spændingerne i internationale relationer og konflikter over naturressourcer og forårsage naturkatastrofer, som alle er væsentlige årsager til fordrivelse af mennesker og migrationsstrømme;

71. understreger behovet for øget international opmærksomhed på konflikters indvirkning på miljøet; fremhæver de miljøødelæggelser, der forårsages af militære overfald og operationer rundt om i verden, og opfordrer indtrængende til, at disse aktiviteter indstilles i overensstemmelse med folkeretten; understreger, at ud over den umiddelbare ødelæggelse og tabet af menneskeliv forstyrrer igangværende konflikter økosystemer, udtømmer naturressourcer, forurener miljøet og bringer vores planets sundhed i fare for de kommende generationer, samtidig med at indsatsen for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer undergraves; understreger navnlig UNEP's seneste rapporter om det skræmmende omfang af miljøskader forårsaget af konflikterne i både Ukraine[27] og Gaza[28]; minder endvidere om Det Fælles Forskningscenters rapport om de miljøskader, der er forårsaget af Ruslands igangværende angrebskrig i Ukraine[29], der viser kraftige stigninger i giftig forurening, jordforringelse og forstyrrelser af overvågningssystemerne; mener, at enheder, der af Den Internationale Domstol anerkendes som ansvarlige for konflikter, også skal holdes ansvarlige for klima- og miljøomkostningerne ved krig og besættelse og genopbygning efter konflikter;

72. understreger, at styrket klimadiplomati under UNFCCC er nøglen til at bidrage til at bekræfte multilateralisme, især midt i stigende geopolitiske spændinger og faldende tillid til globalt samarbejde; fremhæver COP30's symbolske betydning som tiåret for Parisaftalen; opfordrer EU og dets medlemsstater til at støtte COP30-formandskabet i dets engagement i multilateralisme; fremhæver, at Brasilien med sit formandskab for både BRIKS-landene og COP30

---

27 FN's miljøprogram, *The Environmental Impact of the Conflict in Ukraine: A Preliminary Review*, 14. oktober 2022.

28 FN's miljøprogram, *Environmental Impact of the Conflict in Gaza: Preliminary Assessment of Environmental Impacts*, 18. juni 2024.

29 Det Fælles Forskningscenter, *Status of Environment and Climate in Ukraine*, 2025.

kan udnytte muligheden for at fremme en stærkere og mere koordineret dagsorden for at skabe fremskridt med hensyn til økonomiske, politiske og miljømæssige spørgsmål;

73. understreger, at klimamål ikke kan nås uden støtte fra og inddragelse af offentligheden; opfordrer alle parter til at øge bevidstheden om og den offentlige forståelse af klimaændringer og relaterede spørgsmål og samarbejde med repræsentanter for offentligheden om at opnå offentlig opbakning til afbødnings- og tilpasningsforanstaltninger; er bekymret over den stigende udbredelse af misinformation og desinformation om klimaet, herunder fra statslige aktører, og opfordrer indtrængende alle regeringer til at tage fat på dette som en hastesag i betragtning af den trussel, det udgør både for en meningsfuld klimaindsats og demokratiet; fremhæver betydningen af adgang til videnskabsbaseret information og beskyttelse af uafhængige medier; understreger betydningen af det arbejde, der udføres af IPCC for at levere sund videnskabelig rådgivning og data; opfordrer UNFCCC til at intensivere bestræbelserne på at bekæmpe desinformation om klimaet; opfordrer Kommissionen til at tilslutte sig det globale initiativ for informationsintegritet om klimaændringer for at bekæmpe desinformation om klimaet;

En tværsektoriel indsats

74. understreger, at alle sektorer skal bidrage til at nedbringe udledningen og til at opnå klimaneutralitet i overensstemmelse med Parisaftalen;

75. glæder sig over, at næsten 160 lande til dato har skrevet under på den globale methanaftale; opfordrer indtrængende de EU-medlemsstater, der endnu ikke har tilsluttet sig aftalen, til at gøre det inden COP30; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe yderligere foranstaltninger for at opfylde målet i methanaftalen; opfordrer alle parter til at vedtage specifikke mål for reduktion af methan og til at medtage disse i deres nationalt bestemte bidrag; opfordrer til en kvantificeret, videnskabeligt baseret vurdering af de fremskridt, der er gjort siden vedtagelsen på COP26;

76. minder om, at methan har over 80 gange opvarmningseffekten af kuldioxid i de første 20 år i atmosfæren, og understreger derfor betydningen af at fremskynde reduktionen af methan; bemærker med bekymring resultaterne i IEA's rapport fra 2025, der fremhæver den fortsatte stigning i methanemissioner, den svage gennemførelse af den globale methanaftale og det forhold, at landene i betydelig grad undervurderer deres energisektors methanforurening, idet IEA anslår, at emissionerne er ca. 80 % højere end det samlede tal, som regeringerne har rapporteret; minder om, at methanemissioner fra energisektoren fortsat er en af de nemmeste og økonomisk mest fordelagtige emissionskategorier at reducere globalt; opfordrer til, at

EU støtter oprettelsen af en indkøbsforening til reduktion af methan sammen med andre store importører af fossile brændstoffer, inspireret af First Movers Coalition, ved at vedtage en fælles maksimal methanintensitet i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1787 og dermed fremskynde den globale reduktion af methan;

77. minder om den vedtagne forordning (EU) 2024/1787 om reduktion af methanemissioner i energisektoren, som fra den 1. januar 2027 også vil finde anvendelse på EU-importører af råolie, naturgas og kul; understreger den afgørende rolle, som denne forordning og dens gennemførelse spiller med hensyn til at fremme nedbringelsen af methan opstrøms, sikre investorernes tillid og fastsætte globale standarder;

78. bemærker med bekymring, at transportsektoren er den eneste sektor, hvor emissionerne er steget på EU-plan siden 1990, og at der vil være behov for en større reduktion for at opfylde EU's klimamål; understreger betydningen af yderligere foranstaltninger til støtte for elektrificering af vejtransport som en måde at reducere emissioner fra vejtransport på sammen med yderligere foranstaltninger til støtte for modalskiftet, intermodal transport og offentlig transport generelt; opfordrer Kommissionen til at medtage emissioner fra international transport i nationalt bestemte bidrag; er bekymret over, at Kommissionens vurderingsrapport fra 2025 om den nationale energi- og klimaplan viste, at nogle medlemsstater stadig har støtteordninger for køretøjer, der kører på fossile brændstoffer, og opfordrer disse medlemsstater til at udfase dem;

79. gentager sin opfordring til Kommissionen om at sikre, at foranstaltninger til dekarbonisering af transportsektoren er socialt retfærdige, herunder ved at indregne emissioner fra superyachter, privatfly og forretningsfly i EU's klimapolitikker; gentager endvidere sin opfordring til alle parter, herunder EU's medlemsstater, om at træffe foranstaltninger til at modvirke brug af privatfly; fremhæver den uforholdsmæssige klimapåvirkning fra privatfly, som er op til 14 gange mere forurenende pr. passager end kommerciel flyvning; understreger vigtigheden af at gå forrest med et godt eksempel og opfordrer indtrængende alle deltagere på COP30, herunder deltagere fra EU-institutionerne, til at afstå fra at anvende private fly og i stedet vælge den transportmulighed, der forurener mindst, for at nå deres bestemmelsessted[30];

80. glæder sig over de fremskridt, der er gjort på internationalt plan med hensyn til at pålægge den internationale skibsfart CO_2-afgifter; mener ikke desto mindre, at der stadig er en kløft mellem den aftale, der er indgået af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), og de langsigtede mål, som IMO har fastsat; fremhæver EU's

---

30 Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2024 om FN's klimakonference 2024 i Baku, Aserbajdsjan (COP29) (EUT C, C/2025/808, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/808/oj).

emissionshandelssystem (ETS) i denne henseende, som gradvist gælder for søtransport fra 2025 og fremefter;

81. opfordrer Kommissionen til at forelægge Europa-Parlamentet en rapport, når de dekarboniseringsforanstaltninger, der er vedtaget af IMO på den 83. samling i Komitéen til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC 83), er formelt vedtaget, med en vurdering af deres overordnede miljøintegritet og deres bidrag til målene i Parisaftalen samt en sammenligning med det niveau af miljøintegritet, der er fastsat i bestemmelserne i EU's emissionshandelssystem;

82. glæder sig over den analyse[31], som Kommissionen offentliggjorde den 18. marts 2025, og som viser, at der ikke er noget, der tyder på en stigning i brugen af mindre skibe uden for EU's emissionshandelssystem eller overførsler fra skib til skib som en måde at omgå den nylige udvidelse af EU's emissionshandelssystem til søtransport på; minder om revisionsklausulen i EU emissionshandelssystem 2026, der giver mulighed for at udvide anvendelsesområdet til mindre skibe, herunder offshoreskibe med en bruttotonnage på mellem 400 og 5 000;

83. bemærker, at landbrugssektoren i 2020 tegnede sig for 10-12 % af de globale menneskeskabte emissioner og 11 % af EU's samlede emissioner; anerkender det betydelige potentiale for reduktion af drivhusgasemissioner i landbrugssektoren; understreger, at landbrugerne og landbrugssektoren er særligt sårbare over for klimaændringer, idet klimaændringer udgør en betydelig trussel mod fødevaresikkerheden på verdensplan; understreger, at politikker til opnåelse af emissionsreduktioner i landbrugssektoren bør gøre alt for at garantere fødevaresikkerheden; understreger behovet for at gennemføre en politisk ramme, der tilskynder til bæredygtige landbrugsmetoder og støtter landbrugere, især små landbrugere, i overgangen til modstandsdygtig praksis, og som belønner landbrugere, der støtter afbødningsindsatsen og beskytter biodiversiteten; fremhæver de miljømæssige fordele ved at genoprette drænede tørvemoser og andre foranstaltninger, der fremmer biodiversitet på bedriften, jordbundens sundhed og vandkvalitet, samtidig med at de bidrager til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer;

84. glæder sig over, at 28 % af de globale emissioner ifølge Verdensbanken nu er omfattet af CO_2-prissætning[32]; beklager dog, at både dækningen og de gennemsnitlige priser fortsat er alt for lave til, at Parisaftalens mål kan nås; fremhæver, at CO_2-prissætning skaber indtægter, der bør bruges til klimaindsats og en retfærdig omstilling;

85. glæder sig over, at Brasilien indfører et emissionshandelssystem, og

---

31 COM(2025)0110.

32 Verdensbanken, "*State and Trends of Carbon Pricing 2025*", Verdensbanken, Washington D.C., maj 2025.

at flere af EU's handelspartnere har indført eller planlægger at indføre CO_2-handel eller andre CO_2-prissætningsmekanismer, herunder som reaktion på indførelsen af kulstofgrænsetilpasningsmekanismen; opfordrer Kommissionen til yderligere at tilskynde andre parter til og bistå dem med at indføre eller forbedre CO_2-prissætningsmekanismer og til at undersøge muligheder for koblinger til og andre former for samarbejde med eksisterende CO_2-prissætningsmekanismer uden for EU; opfordrer Kommissionen til i denne forbindelse at sikre, at enhver sammenkædning med EU's emissionshandelssystem fortsat vil give supplerende og permanente afbødningsbidrag og ikke vil undergrave EU's interne forpligtelser med hensyn til drivhusgasemissioner;

86. understreger, at den globale statusopgørelse fremhæver betydningen af omstillingen til en bæredygtig livsstil og bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre, herunder gennem en mere cirkulær økonomi; understreger behovet for at intensivere bestræbelserne på at udvikle og forbedre EU's cirkulære økonomi; opfordrer indtrængende Kommissionen til hurtigst muligt efter en konsekvensanalyse at foreslå et 2030-mål for EU's materiale- og forbrugsfodaftryk i henhold til forpligtelsen i det 8. miljøhandlingsprogram;

87. understreger behovet for at tage fat på klima- og miljøpåvirkningen fra tekstilsektoren, som tegner sig for ca. 8-10 % af de globale drivhusgasemissioner og et betydeligt forbrug af ressourcer, især vand og energi; gentager, at tekstilindustrien skal spille en vigtig rolle i omstillingen til en cirkulær økonomi, og at den er nødt til at tackle udfordringerne i forbindelse med affaldsforebyggelse, affaldshåndtering, udledning af mikroplast, vandforbrug, overproduktion, ultra-fast- og fast-fashion, produktionsprocessens overordnede holdbarhed og ikketoksicitet samt genanvendelighed i tekstilsektoren; fremhæver i denne forbindelse betydningen af den nylige ændring af EU's affaldsrammedirektiv; understreger behovet for hurtigst muligt at forbedre menneskerettighedsstandarderne i hele tekstilværdikæden;

88. understreger den indvirkning, som klimaændringer har på turistsektoren, både som bidragyder og som en sårbar sektor, og behovet for, at rejsemål tilpasser sig klimarisici og udvikler klimarobust turisme; opfordrer til fremme af et skift til en mere bæredygtig turisme med miljømæssigt ansvarlig kulstoffattig praksis;

89. bemærker, at der er en stigende videnskabelig og politisk interesse i styring af solens indstråling, som består af en række foreslåede geoengineeringmetoder, heriblandt stratosfærisk aerosolinjektion, til at reflektere sollys på kunstig vis og køle planeten ned; understreger, at styring af solens indstråling ikke tackler de grundlæggende årsager til klimaændringer, at der ikke findes nogen videnskabelig garanti for virkningerne af teknologien, og at den

bringer den klimamæssige og geopolitiske stabilitet i fare på en potentielt katastrofal måde; minder om, at en FN-resolution om global styring er blevet blokeret; understreger, at i mangel af robust videnskabelig dokumentation vedrørende sikkerhed, effektivitet og styring skal enhver udøvelse af klimateknik styres af forsigtighedsprincippet;

90. minder om henstillingerne fra Gruppen af Ledende Videnskabelige Rådgivere for Kommissionen, der blev offentliggjort i december 2024, og opfordrer derfor Kommissionen til at spille en proaktiv rolle i forhandlingerne om en global styringsramme for styring af solens indstråling baseret på en fast holdning til ikkedeployering og til at styrke kapaciteten til at opdage og kvantificere enhver uanmeldt anvendelse af styring af solens indstråling; opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at nå til enighed om et EU-dækkende moratorium for anvendelsen af styring af solens indstråling og til at sikre, at enhver potentiel offentlig finansiering til ansvarlig videnskabelig forskning og omfattende internationale vurderinger af risici, potentielle virkninger og virkninger af denne teknologi ikke erstatter offentlig finansiering af forskning i tilpasning og afbødning;

Klimaændringer og køn

91. understreger betydningen af kønsperspektiver og inkluderende tilgange i UNFCCC-processen, herunder arbejdsprogrammet for retfærdig omstilling; opfordrer alle parter, herunder EU og medlemsstaterne, til at øge indsatsen for at integrere ligestilling mellem kønnene i deres reviderede nationalt bestemte bidrag og nationale tilpasningsplaner og i deres klima- og miljøpolitikker, navnlig dem, der vedrører modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samt tab og skader; fremhæver behovet for mere konkrete tiltag fra alle parter, herunder EU og dets medlemsstater, for at opfylde forpligtelserne i den nye kønshandlingsplan, der blev vedtaget ved COP25; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at øge indsatsen for at opfylde målene i EU's kønshandlingsplan III;

92. opfordrer til udvikling af en ny, ambitiøs kønshandlingsplan forud for COP30, der er tværgående, inklusiv, målbar, menneskerettighedsbaseret og sammenhængende på alle områder af klimaindsatsen; opfordrer parterne til at sikre, at klimafinansieringen bliver kønsorienteret, og at kønshandlingsplanen omfatter en passende og dedikeret finansieringsplan; opfordrer alle parter til at støtte vedtagelsen af en ny kønshandlingsplan under COP30;

93. gentager, at folks tilpasningsevne og sårbarhed varierer på tværs af køn, alder, evner, race og erhverv; opfordrer derfor alle parter til at vurdere, imødekomme og prioritere behovene hos sårbare befolkningsgrupper i deres nationale tilpasningsplaner, meddelelser

om tilpasning og nationalt bestemte bidrag;

94. anerkender klimaændringernes uforholdsmæssigt store indvirkning på kvinder og piger, idet de forværrer de eksisterende uligheder mellem kønnene og udgør en unik trussel mod deres levebrød, sundhed og sikkerhed; gentager behovet for at fremskynde indsatsen for en kønsorienteret nedbringelse af katastroferisici og således også en kønsorienteret gennemførelse af Sendairammen; opfordrer til, at der gøres en yderligere indsats for at prioritere og integrere et kønsperspektiv i forbindelse med katastrofeberedskab, navnlig ved at bruge opdelte datasæt vedrørende nedbringelse af katastroferisici;

95. mener, at kvinder skal have større og lettere adgang til inklusiv klimafinansiering, og noterer sig, at adgangen til økonomiske midler til projekter for tilpasning til og modvirkning af klimaændringer er uforholdsmæssigt mindre for kvinder; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at rapportere om kønsorientering i forbindelse med deres bidrag til klimafinansiering og til at skabe større sammenhæng mellem støtte til kønsligestilling og klimastøtte gennem eksterne finansieringsinstrumenter og Den Europæiske Investeringsbank;

96. gentager vigtigheden af at øge kvinders deltagelse i beslutningstagning i forbindelse med klimadiplomati, herunder i COP-delegationer og ledelse på alle niveauer i klimaindsatsen; opfordrer alle parter til at sigte efter lighed mellem kønnene i deres delegationer og på alle niveauer i beslutningstagning og forhandlinger vedrørende klimaændringer; opfordrer indtrængende alle parter til at udpege et nationalt kontaktpunkt for kønsspørgsmål og klimaændringer og øge deres ressourcer, uddannelse og støtte hertil, herunder i EU;

Interessenters deltagelse i COP30

97. minder om betydningen af fuld inddragelse af alle parter i UNFCCC's beslutningsprocesser i en ånd af loyalt samarbejde og anerkender, at beskyttelse af civilsamfundets og lokale og regionale aktørers råderum til at operere og deltage i klimaforvaltning er afgørende for ansvarlighed og gennemsigtighed; anerkender, at der er mange hindringer for civilsamfundsorganisationers deltagelse i partskonferencer; understreger, at civilsamfundet og lokale og regionale aktører spiller en afgørende rolle i at fremme gennemførelsen af nationalt bestemte bidrag ved at sikre, at foranstaltningerne er effektive, lokalt skræddersyede og reagerer på samfundets behov;

98. opfordrer COP30-formandskabet og de kommende formandskaber til at gøre mere for at befordre deltagelse af udviklingslande og delegerede fra de mindst udviklede lande og til at afsætte yderligere ressourcer hertil; opfordrer parterne til at invitere unge med i deres

delegationer for at sikre, at fremtidige generationer spiller en aktiv rolle i udformningen af beslutninger, der påvirker deres egen fremtid; glæder sig over oprettelsen af Youth Climate Champion-rollen på COP28 som et skridt i retning af stærkere inklusion af unge i UNFCCC-processen; opfordrer til, at COP30 institutionaliserer meningsfuld deltagelse af børn og unge, herunder gennem strukturerede dialogmekanismer og officiel repræsentation; opfordrer til øget brug af virtuelle platforme på partskonferencerne for at øge den globale inklusion og deltagelsen af delegerede og repræsentanter for civilsamfundet;

99. kræver, at arrangørerne af partskonferencerne sikrer, at menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder ytringsfriheden, fuld og ubegrænset deltagelse for borgere og civilsamfundsorganisationer, herunder retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed, og lige adgang til dette og fremtidige partskonferencer fuldt ud forankres og garanteres i værtsstatsaftalen, som bør offentliggøres snarest muligt efter undertegnelsen; opfordrer UNFCCC's sekretariat til at overvåge overholdelsen og træffe foranstaltninger i tilfælde af brud på sådanne menneskerettighedskriterier;

100. mener, at der i udvælgelsen af værtsbyerne til eventuelle fremtidige COP-møder bør tages hensyn til et sæt foruddefinerede betingelser, herunder logistisk og organisatorisk kapacitet, sikkerhed og tryghed samt de miljømæssige, økonomiske og sociale virkninger af arrangementets tilrettelæggelse; understreger vigtigheden af bæredygtig organisering af COP30; beklager enhver negativ indvirkning, som COP30 kan have på det lokale økosystem og lokalsamfundet i Belém; opfordrer til, at der træffes forebyggende foranstaltninger for at afbøde disse risici;

Interessekonflikter, gennemsigtighed og integritet

101. udtrykker bekymring over, at mere end 1 770 lobbyister med tilknytning til fossile brændstoffer var akkrediterede deltagere på COP29; opfordrer UNFCCC og parterne til at sikre, at beslutningsprocessen beskyttes mod interesser, der strider mod målene i Parisaftalen; tilskynder UNFCCC til at føre an med et forslag om en ambitiøs ansvarlighedsramme, der beskytter UNFCCC's arbejde mod upassende indflydelse, baseret på den model, som Verdenssundhedsorganisationens rammekonventionen om bekæmpelse af tobaksrygning vedtog med hensyn til tobaksindustrien; opfordrer indtrængende alle parter til inden for rammerne af denne aftale at nå til enighed om en definition af "interessekonflikter" med henblik på at styrke oplysningskravene;

102. opfordrer til, at akkreditering af observatører gøres betinget af indgivelse af en formel erklæring om repræsenterede interesser til et UNFCCC-register, der er tilgængeligt for offentligheden, for at øge gennemsigtigheden med hensyn til indflydelse på COP;

103. glæder sig over, at Kommissionen ikke har sørget for akkreditering af lobbyister for fossile brændstoffer til at deltage i COP29, og opfordrer til, at denne praksis videreføres; beklager, at 113 lobbyister for fossile brændstoffer blev akkrediteret af EU's medlemsstater på COP29, og opfordrer alle medlemsstater til at afstå fra at akkreditere lobbyister for fossile brændstoffer til COP30 eller nogen fremtidig COP;

Industri, SMV'er og konkurrenceevne

104. betragter COP30 som en vigtig milepæl ti år efter Parisaftalen og understreger, at bekæmpelsen af klimaændringer bør være en stærk drivkraft for vækst, mindske energifattigdom og øge industriers og små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) modstandsdygtighed, bæredygtighed og konkurrenceevne; opfordrer de politiske beslutningstagere på tværs af alle konventionens parter til at gennemføre ambitiøse, rettidige og målrettede reaktioner inden for en stabil, forudsigelig og understøttende omstillingsramme i overensstemmelse med princippet om fælles, men differentieret ansvar;

105. understreger, at veludformede og gennemførlige understøttende politikker kan sikre, at dekarboniserings- og klimamål går hånd i hånd med industriel vækst, jobskabelse og innovation; minder om, at investeringer i bæredygtige og rene teknologier bidrager til miljømæssige, økonomiske og sociale mål;

106. mener, at det er yderst vigtigt, at EU sikrer en retfærdig omstilling til klimaneutralitet senest i 2050, opretholder offentlighedens støtte til klimaindsatsen og går foran med et godt eksempel, hvilket bør sikre en pionerfordel inden for rene teknologier og bæredygtige industrier; opfordrer til stærke og målrettede foranstaltninger til at beskytte EU's industri mod risikoen for kulstoflækage og mod illoyal global konkurrence, således at der sikres lige vilkår på globalt plan; understreger, at det haster med at tackle de vedvarende høje energipriser, der undergraver EU-industriens konkurrenceevne, herunder gennem investeringer i ren og vedvarende energi, energieffektivitet, net og fleksibilitet;

107. anerkender, at EU's mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og samtidig styrke sin konkurrenceevne indebærer en gennemgribende industriel omstilling, som kræver massive og målrettede offentlige og private investeringer, der er skræddersyet til medlemsstaternes og industriernes forskellige omstændigheder, og opskalering af støtten til rene teknologier, innovation, færdigheder og infrastruktur; understreger, at investering i industrielle værdikæder for rene teknologier også er afgørende for at genindustrialisere EU og fremme strategisk autonomi;

108. opfordrer indtrængende til støtte til EU's industrivirksomheder, herunder SMV'er og små midcapselskaber, for at bevare deres

globale lederskab, samtidig med at de dekarboniserer og omstiller sig til en nulemissionsøkonomi; fremhæver behovet for at tilvejebringe effektive løsninger til støtte for dem i denne omstillingsfase med henblik på at fremme deres innovationskapacitet og sikre deres konkurrenceevne, give dem forudsigelige og forenklede administrative procedurer, f.eks. onlinetilladelsesprocedurer og adgang til finansiering, og lette deres deltagelse i offentlige udbud;

109. opfordrer til fremskyndet dekarbonisering sideløbende med styrket konkurrenceevne; glæder sig over forordningen om nettonulindustri[33], aftalen om ren industri[34] og handlingsplanen for energi til overkommelige priser[35] som centrale skridt hen imod en modstandsdygtig og klimaneutral økonomi og den kommende retsakt om fremskyndelse af industriel dekarbonisering; glæder sig over den udvidede EU-innovationsfond, der støtter opskaleringen af nye innovationer og teknologier i Europa med henblik på dekarbonisering og udvikling af forsyningskæden;

110. støtter CO_2-forvaltning som led i foranstaltninger til modvirkning af industrielle emissioner og understreger den centrale rolle, som CO_2-opsamling, -anvendelse og -lagring spiller for dekarboniseringen af industrielle emissioner, der er vanskelige at nedbringe, og produktionen af kulstoffattige produkter, herunder kulstoffattig brint; minder om strategien for industriel CO_2-forvaltning[36] med henblik på at udvide CO_2-opsamling, -lagring, -anvendelse og -fjernelse; glæder sig over fremskridtene med hensyn til at etablere et globalt CO_2-marked, som bør bidrage til dekarboniseringen af industrier på globalt plan og sikre lige vilkår for virksomheder i hele verden; minder i den forbindelse om sin holdning til EU's emissionshandelssystem og kulstofgrænsetilpasningsmekanismen[37] og glæder sig over den foreslåede forenkling af kulstofgrænsetilpasningsmekanismen i den første omnibuspakke som et vigtigt skridt til yderligere at øge dens effektivitet med hensyn til at håndtere kulstoflækage og opfordrer til en brugbar eksportløsning for at imødegå risikoen for kulstoflækage for varer under kulstofgrænsetilpasningsmekanismen, der eksporteres fra EU til

---

33 Kommissionens meddelelse af 26. februar 2025 med titlen "Aftalen om ren industri: En fælles køreplan for dekarbonisering og konkurrenceevne" (COM(2025)0085).

34 Ibid.

35 Kommissionens meddelelse af 26. februar 2025 med titlen "Handlingsplan for energi til overkommelige priser" (COM(2025)0079).

36 Kommissionens meddelelse af 6. februar 2024 med titlen "Mod en ambitiøs industriel CO_2-forvaltning for EU" (COM(2024)0062).

37 Europa-Parlamentets beslutning af 3. april 2025 om energiintensive industrier (EUT C, C/2025/4369, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4369/oj); Europa-Parlamentets beslutning af 19. juni 2025 om aftalen om ren industri, vedtagne tekster, P10_TA(2025)0137.

tredjelande;

111. opfordrer indtrængende til forbedret adgang til finansiering for europæiske industrivirksomheder med henblik på dekarbonisering i overensstemmelse med Parisaftalen; fremhæver behovet for tilstrækkelige finansielle midler til at understøtte dekarbonisering under den næste flerårige finansielle ramme, herunder gennem specifikke finansieringsinstrumenter, som reelt imødekommer de europæiske industriers finansielle behov;

112. anerkender den afgørende rolle, som SMV'er og små midcapselskaber, navnlig mikrovirksomheder og startupvirksomheder, spiller med hensyn til at fremme og levere resultater inden for innovation, jobskabelse og økonomisk vækst samt føre an i den digitale og den grønne omstilling gennem innovation og avancerede teknologiske løsninger; understreger behovet for forudsigelige regler og bedre adgang til finansiering i denne henseende;

113. understreger behovet for, at alle parter løbende har sikker og konkurrencedygtig adgang til kritiske råstoffer, herunder sekundære råstoffer; glæder sig over forordningen om kritiske råstoffer[38] og Kommissionens hensigt om at foreslå en ny retsakt om cirkulær økonomi og opfordrer til diversificerede forsyningskæder med EU-ækvivalente standarder; mener, at der er behov for en forudsigelig lovgivningsmæssig ramme, der åbner op for cirkulære forretningsmodeller, navnlig dem, der er baseret på affaldsforebyggelse, genbrug og genanvendelse af høj kvalitet, for at sikre adgang til kritiske råstoffer;

114. fremhæver, at det haster med at opkvalificere arbejdsstyrken med investeringer i naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM) og akademier for nettonulfærdigheder for at afhjælpe manglen på arbejdskraft og kvalifikationskløften i dekarboniseringen af den europæiske industri; opfordrer til samarbejde med arbejdsmarkedets parter for at afhjælpe kvalifikationskløften og den fremtidige efterspørgsel efter arbejdskraft inden for rene teknologier;

Energipolitik

115. understreger betydningen af at udfase fossile brændstoffer så hurtigt som muligt og gentager behovet for at udvikle foranstaltninger til at sikre gasforsyningen til en reduceret pris for sektorer, der ikke i væsentlig grad er afhængige af elektrificering på kort til mellemlang

---

38 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj).

sigt; bemærker, at EU, samtidig med at der gøres en indsats for at opnå en global konsensus om en sådan udfasning på COP30, fortsat bør mindske sin afhængighed af fossile brændstoffer, øge diversiteten blandt sine energileverandører og udvikle en energieffektiv og dekarboniseret økonomi med henblik på at øge sin energisikkerhed og industrielle konkurrenceevne og give husholdninger og virksomheder adgang til energi til overkommelige priser; opfordrer EU til hurtigst muligt at sætte en stopper for importen af russiske fossile brændstoffer, herunder naturgas, som understøtter Ruslands angrebskrig mod Ukraine; glæder sig i denne forbindelse over den nylige REPowerEU-køreplan for at sætte en stopper for importen af russisk energi[39]; opfordrer G7-landene til at gå foran med et godt eksempel i energiomstillingen og opfordrer alle COP-parter til at dekarbonisere deres energisystemer og standse alle nye investeringer i udvinding af fossile brændstoffer;

116. fremhæver det uudnyttede potentiale i geotermisk energi med hensyn til at nå målene i Parisaftalen og EU's energipolitik, navnlig for opvarmning og industriel procesvarme; opfordrer indtrængende til udveksling af bedste praksis, innovationer og teknologier;

117. minder om de vigtigste resultater af den første globale statusopgørelse under UAE-konsensussen på COP28, herunder en tredobling af vedvarende energi og fordobling af energieffektiviteten senest i 2030 samt fremskyndelse af investeringer i ren energi; glæder sig over, at 2023 var et rekordår for vækst i kapaciteten til vedvarende elektricitet[40], og opfordrer til løbende overvågning og sporing af fremskridt på både EU-plan og globalt plan; bemærker med bekymring, at de nuværende investeringstendenser ikke er i overensstemmelse med de niveauer, der er nødvendige for, at verden kan nå disse mål[41], og understreger, at det kræver politisk handling og stærkere offentlig-privat koordinering at lukke denne kløft;

118. fremhæver vigtigheden af at reducere emissionerne af methan i forsyningskæder for fossile brændstoffer på globalt plan som led i omstillingen til rene energisystemer for at opnå en reduktion på 75 % af de globale methanemissioner senest i 2030 i overensstemmelse med IEA's scenario for nettonulemission af drivhusgasser senest i 2050; opfordrer underskriverne af den globale methanaftale til at intensivere deres indsats, da de nuværende reduktionssatser fortsat er utilstrækkelige[42], og de globale emissioner fortsat overstiger 120 mio. ton om året; glæder sig over

---

39 Meddelelse fra Kommissionen af 12. maj 2025 med titlen "Køreplan for at bringe importen af russisk energi til ophør" (COM(2025)0440).

40 IEA, "*Renewables*", https://www.iea.org/energy-system/renewables#tracking.

41 IEA, *World Energy Investment 2024: Overview and key findings*, 2024.

42 IEA, "Tracking pledges, targets and action", https://www.iea.org/reports/global-methane-tracker-2024/tracking-pledges-targets-and-action.

køreplanen for partnerskabet for bekæmpelse af methanemissioner, som Kommissionen lancerede på COP29, og opfordrer indtrængende til en hurtig gennemførelse heraf, herunder ved at fremvise vellykkede eksempler på COP30;

119. støtter et globalt mål om at seksdoble energilagringskapaciteten til 1 500 GW senest i 2030 og mere generelt om at øge systemfleksibiliteten i overensstemmelse med G7-målene; understreger behovet for innovation inden for drivhusgasreducerende teknologier; advarer om, at klimaændringer forstyrrer energisystemerne, herunder vandkraft og varmekraftværkers effektivitet; understreger behovet for ikkefossil fleksibilitet og udvikling af lagring for bedre at integrere og forvalte vedvarende energikilder;

120. fremhæver den dybtgående revision af EU's energilovgivning under Fit for 55-pakken, som har bragt den i overensstemmelse med EU's øgede mål for reduktion af drivhusgasemissioner på mindst 55 % senest i 2030 med henblik på at opnå klimaneutralitet senest i 2050, og som nu skal gennemføres effektivt; mener, at andre parter bør gøre en lignende og relevant indsats;

121. understreger den rolle, som ren energi og vedvarende energi, energieffektivitet og systemdiversificering spiller med hensyn til at opnå klimaneutralitet; glæder sig i den forbindelse over den nylige reform af udformningen af Unionens elektricitetsmarked[43], som har til formål at fremme produktionen af vedvarende energi og styrke og beskytte forbrugerne; mener, at der er behov for yderligere foranstaltninger for at gennemføre reglerne for udformning af elektricitetsmarkedet; understreger nødvendigheden af at vedtage pragmatiske, klare og gunstige betingelser for opskalering af kulstoffattig og vedvarende brint for at fremme energiomstillingen, navnlig i sektorer, hvor det er vanskeligt at nedbringe emissionerne;

122. minder om EU's engagement i princippet om energieffektivitet først, der tager højde for omkostningseffektivitet, systemeffektivitet, lagringskapacitet, fleksibilitet på efterspørgselssiden og forsyningssikkerhed; understreger dets rolle med hensyn til at reducere emissioner, sænke energiregningerne, forbedre energisikkerheden og beskytte sårbare forbrugere;

123. understreger behovet for omfattende offentlige og private investeringer i EU's energinet og tilhørende infrastruktur for at gøre det muligt at modernisere dem, herunder digitalisering og udvidelse, herunder grænseoverskridende sammenkobling, og yderligere fleksibel integration af rene og vedvarende energikilder,

---

43 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked (EUT L, 2024/1711, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1711/oj).

effektivitetsforanstaltninger og lagringsløsninger med henblik på at levere ren, tilstrækkelig, sikker energi til overkommelige priser til EU's borgere og industri; understreger navnlig behovet for en opgradering af EU's elnet som led i den kommende pakke om europæiske net;

124. understreger behovet for global koordinering med og støtte til udviklingslandene og de mindst udviklede lande for at opnå nettonulemissioner og opbygge kapacitet gennem grænseoverskridende samarbejde inden for politikudformning og overførsel af videnskab og teknologi;

125. understreger, at det er nødvendigt at fremme pålidelige partnerskaber med tredjelande om de eksterne dimensioner af energipolitikker; noterer sig EU's bestræbelser på at opbygge energialliancer gennem et bæredygtigt udviklingsperspektiv, herunder ved at tage hensyn til deres befolkningers og lokalsamfunds interesser;

126. noterer sig erklæringen[44] om at tredoble den globale atomenergikapacitet senest i 2050, som blev lanceret på COP28 og er blevet undertegnet fra COP29 af 31 lande, herunder 12 EU-medlemsstater og Ukraine; minder i denne forbindelse om lanceringen af den nukleare alliance, som flere EU-medlemsstater har foreslået, og den europæiske industrielle alliance om små modulære reaktorer;

127. fremhæver lokalsamfundenes og borgernes centrale rolle i en retfærdig og inklusiv energiomstilling; fremhæver EU's retlige ramme, der muliggør energifællesskaber, og dens potentiale som model for internationale partnere;

Forskning, innovation, digitale teknologier og rumpolitik

128. anerkender betydningen af Copernicusprogrammet og EU's videncenter for jordobservation i forbindelse med klimaindsats og -observation; understreger betydningen af satellitovervågning for klimapolitikken, herunder sporing af methanemissioner, skove og kulstofdræn; opfordrer til fælles forskning i rum- og klimateknologier, stærkere offentlig-private partnerskaber og øgede investeringer i EU's rumøkonomi med henblik på strategisk autonomi;

129. understreger den afgørende rolle, som forskning og innovation spiller med hensyn til at nå målene i Parisaftalen og den grønne pagt; beklager EU's fortsatte mangel på investeringer i forskning og udvikling på 3 % af BNP og opfordrer til strategier til fremme af industriel FoU;

130. glæder sig over den rolle, som Horisont Europa-programmet og dets

---

44 Declaration to Triple Nuclear Energy, december 2023.

partnerskaber såsom fællesforetagenderne og Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologis viden- og innovationsfællesskaber spiller med hensyn til at fremme offentlig-privat samarbejde hen imod klimaneutralitet og sikre bæredygtig, tilgængelig og økonomisk overkommelig innovation;

131. understreger, at EU skal samarbejde om forskning med fokus på teknologi, industri og innovativ videnskab, hvilket bidrager til at yde vigtige bidrag til Parisaftalen, og opfordrer til en hurtig gennemførelse af den nye strategi for europæisk biovidenskab og revisionen af den bioøkonomiske strategi; glæder sig over initiativet "Choose Europe for Science", som forbedrer finansieringsmulighederne for forskning i EU; opfordrer Kommissionen til at fremme strategiske forskningspartnerskaber for at skabe lige vilkår i EU; støtter yderligere tiltag for at sikre langsigtet adgang til klimarelaterede data for det internationale forskersamfund;

132. understreger digitaliseringens centrale rolle for energiintegration, markedsforbindelser og emissionsreduktion; understreger betydningen af digitale teknologier og AI-baserede værktøjer for at opnå en ren industriel omstilling, da de giver muligheder for bl.a. elektrificering, fleksibilitet og energieffektivitet; ser frem til EU's strategiske køreplan for digitalisering og kunstig intelligens i energisektoren; er bekymret over informations- og kommunikationsteknologisektorens CO_2-fodaftryk og opfordrer til bæredygtig praksis i datacentre; minder om målet for EU's digitale strategi om at levere klimaneutrale og yderst energieffektive datacentre og elektroniske kommunikationsnet og -tjenester senest i 2030;

Europa-Parlamentets rolle på COP30

133. mener, at Europa-Parlamentet bør være en integreret del af EU's delegation på COP30, eftersom det skal give sit samtykke til internationale aftaler, og eftersom det spiller en central rolle i den nationale gennemførelse af Parisaftalen som én af EU's to lovgivende parter; forventer derfor at få tilladelse til at deltage i EU's koordineringsmøder på COP30 i Belém og til at blive sikret adgang til alle forberedende dokumenter i god tid; forpligter sig til at handle uafhængigt og uden interessekonflikter;

°

° °

134. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og sekretariatet for UNFCCC med anmodning om, at den bliver fremsendt til alle konventionens kontraherende parter uden for EU.